

Kjøbenhavnsposten.

Redigeret og udgiven af A. P. Liunge.

II^{te} Aarg.

Tirsdag d. 28. Februar 1837.

Nr. 59.

Forfendes, ifølge Kongelig allernaadigst Tilladelse, med Posten saavel i Danmark som i Hertugdømmerne.

Bankdirecteur **Bang** og Professor **David**
imod
Flyvepostens Artikel om nye Statslaan.
(Sluttet.)

IV.

Om Underbalancens Dækning ved nye Skatter.

Disse Underbalancen i Statsindtægterne ikke ved Besparelser og andre Midler kunde dækkes, have Stænderne foretrukket nye Paalæg for yderligere Statslaan. Dette Middel mener Forf. i Flyveposten at være uanvendeligt, da Stænderforsamlingerne selv have skildret Undersaatternes Tilstand saaledes, at de ikke kunne bære flere Byrder, end der nu paahvile dem, og der spørges, om Stænderne i alt Fald kunne garantere Regjeringen, at Beløbet af de nye Paalæg virkelig kunde indkomme. Hr. Bang gjør herved opmærksom paa, at der ikke er Spørgsmaal om noget nyt Skattepaalæg i det nærværende Øieblik, men at dette Spørgsmaal, efter den af ham gjorte Beregning, først vil opstaae i Maret 1842, til hvilken Tid Undersaatternes Stilling sandsynligviis vil være langt gunstigere end nu, ligesom det heller ikke er afgjort, at Stænderne just da vilde tilraade en Forøgelse i Landskatten, men maaskee snarere vælge at lægge en Skat af 1 pCt. paa den hele hypothekiserede Formue i Landet (vel circa 150 Millioner) og paa den indenlandske 4 pCt. Statsgjæld (65 Mill.) og dermed vinde en Indtægt af 500,000 Rbd., hvilken Indtægt dog vel ei vil negtes at kunne indkomme.

Med Hensyn til Hertugdømmerne er Forholdet endnu gunstigere. Foruden at Regjeringen med nogen Fasthed vil, støttende sig til den Elesvigiske Stænderforsamling og til alle de Stemmer i den Holsteenske Forsamling, som ei selv vare privilegerede, kunne bevirke Ophævelsen af Soldprivilegium imod Erstatning efter billig Taxation, og derefter indføre en Toldlovgivning, som inden saa Nar maa bringe Staten en foreøget Toldindtægt, er der et andet høist vigtigt Da-

tum, som Forf. i Flyveposten har overseet, nemlig at Hertugdømmernes Grundeiere i 1844 ville have tilendebragt de Præstationer, som de nu have at udrede til Bankinstituttet i Altona, og saaledes have afgjort, hvad der paaligger dem i Anledning af deres Andeel i Statens oprindelige Seddelgjæld. Derved befries da Hertugdømmerne fra en Byrde af 700,000 Rbd. aarligen, og Hr. Bang mener, at ligesom det allerede er en Selvfølge, at de søregne Lettelser i Skattebyrden, som er tilstaaet Hertugdømmerne paa Grund af den tunge Bankrente, da bør bortfalde, saaledes er det uimodsigeligt, at Hertugdømmerne, befriede fra at udrede hine 700,000 Rbd., ville kunne undvære de nyskrevne Lettelser til et Beløb af 2 à 300,000 Rbd., hvorom der kun for deres Bedkommende kunde blive Tale.

V.

Om Dækningen af den midlertidige Underbalance ved Benyttelse af Statscrediten.

Caaneprojectet i Flyveposten gaar ud paa, at der skulde optages et 3 pCt. Caan til et Nominalbeløb af 25 Millioner, hvorfor, efter Fradrag af alle Omkostninger, skulde kunne have i Behold 74 pCt., altsaa et contant Beløb af 18½ Mill. Rbd., hvoraf 4½ Mill. skulde anvendes til at indfri de resterende Dele af Caanene i Frankfurt og det Beløb af den indenlandske Gjæld, som forrentes med 4½ og 5 pCt., og for de tilbageblivende 14 Millioner skulde indkøbes 18 Millioner Obligationer af det Wißonffe Caan, ved hvilke den midlertidige Underbalance og Renten og Afdragene af det nye Caan kunde dækkes. Det bemærkes herved først, at det er aldeles usandsynligt, at et nyt Caan i lang Tid vil kunne gjøres saaledes, at Danmark erholder 74 Rbd. for hvert 100 Rbd. i Behold, og at naar Forf.s Forudsætning om Caanets Pris bortfalder, bortfalder ogsaa hans Forslag. Men selv om man fik 14 Mill. i Behold, hvorledes skulde disse store Summer da anbringes, uden atter at tabe

Om Laaneprojectets endelige Resultat bemærkes det, at dette vilde være, at Statsgjelden om 23 Aar var formindsket med 5,930,000 Rbd. Men at Danmark i 23 Aar, under en fortsat uafbrudt Fred, ikke skulde have afbetalt mere paa sin store Statsgjeld end 6 Millioner, vilde vistnok være sørgeligt, og det kan neppe kaldes nogen „Fremgang i Fredstid“, at der i 23 Fredsaar paa en Gjeld af 130 Millioner afbetales 6 Millioner. Og dog kommer Forf. i Flyveposten kun til dette Resultat ved at anslaae de 2,700,000 Rbd. som nu forrentes med over 4 pCt. til 4,330,000 Rbd. 3 pCt. Gjeld, og de 1,740,000 Rbd. af det Frankfurterlaan til 2,320,000 Rbd., hvilken Convertering, navnlig med Hensyn til det sidstnævnte Laan, maa ansees urigtig. Ogsaa uden noget nyt Statslaans Optagelse, og om end det midlertidige Deficit i 23 Aar anslaaes, som i Flyveposten, til 15 Millioner, vil, ved den Afbetaling, der i dette Tidsrum finder Sted paa det Wilsonske Laan, og Laanene i Frankfurt og i Genua, i Alt 19½ Million, Statsgjelden i Realiteten være formindsket 4½ Million, og ved derhos at følge den Besparesesplan, som hin Forf. selv har anseet for mulig, vil Statsgjelden, uden noget nyt Laans Optagelse, om 23 Aar være formindsket 11 til 12 Millioner.

Hvad Prof. David ligesom alle Andre, der hos os have skrevet om Finantserne, og selv Forf. i Flyveposten, anseer som det ene Nødvendige, er: **energiske Bespareser.** „Et energisk Besparesesystem og dettes sikreste Garanti, Finantsernes Offentlighed, vil igjen gjøre godt, hvad Laansystemet og Finantsernes Hemmelighedsfuldhed have gjort ondt. Men man maa ogsaa antage og følge et andet System, naar man i Virkeligheden skrider til energiske Bespareser; thi det er det vi forstaae ved energiske Besparesers Indførelse — en til vore Forhold, til vor politiske Betydning og vore Kræfter svarende Omstøbning af vort hele Hof-, Regjerings- og Statsvæsen.“

Naar man først har indført disse Bespareser og forandret det hidtil fulgte System, vil Forbedringen ogsaa kunne fremgaae ved andre Midler. Prof. David mener saaledes, at, under denne Forudsætning, kunde muligen Fædrelandskjærlighed og Billighed opfordre Bankactionairerne til, frivilligen og naar de selv umiddelbart derom kunne blive enige, at komme Finantserne til Hjælp, naar de erholdt en fuld-

Kommen betryggende Garanti for, at dette Offer kom til at svare til sin Hensigt; men han tilføjer, at han ikke paa dette Sted finder sig opfordret eller kaldet til nærmere at udvikle dette Middel, men bemærker kun, at han ikke sigter til det af Bænk i sin Tid foreslaaede Arrangement, hvorefter Finantserne kun skulde godtgjøre Banken 410,000 Rbd. i Stedet for 820,000 Rbd., men i et dobbelt saa stort Mæemaal. Ogsaa paa en anden Maade, der aldeles ikke er i Strid med Detroit, kunde Banken komme Finantserne til Hjælp, nemlig ved at afdrage paa Laanet af 1de Februar 1820, i Stedet for, som hidtil, kun 200,000 Rbd. aarlig, 6 à 700,000 Rbd., hvorved Finantserne vilde spare næsten et heelt Aars Godtgjørelse, og Seddelinddragelsen være effectueret om 22 i Stedet for om 23 Aar.

Nyheds-Post.

Kjøbenhavn, den 28de Februar 1837. Bulletin den 28de Februar: „Hs. Majestæt Kongen har i afsigte Paa havt 5 Timers Søv, og Allerhøihsammes Befindende er som i de senere Dage.“

— I Nr. 25 af „Dansk Kunstblad“ læses den tidligere i dette Blad ommeldte Plan, hvorefter en Deel danske Kunstnere ved Udførelse af Arbejder, som til sin Tid skulle bortloddes, agte at bidrage til Museet for Thorvaldsens Værker. Forslaget dertil er udgaaet fra tre af vore yngre Kunstnere: Malerne S. Eddelien, A. Müller og J. U. Jerndorff. Det gjælder naturligvis ikke Malere alene: „Enhver Kunstner“, hedder det, „vil have lige megen Leilighed til at yde sit Bidrag; Architecten ved en udført Tegning, Billedhuggeren ved en Borspoussering eller en lille Figur, der kan mangfoldiggjøres ved Afstøbninger, Kobberstikkeren og Lithographen ved et Antal Exemplarer af deres tegnede eller snitne Blade.“ Saa Dage efter Indbydelsens Udstedelse havde allerede 24 Kunstnere tegnet sig derpaa, og man ser nu af det i Loverdags udfomne Nr. 26 af Kunstbladet, at Planen har en saa god Fremgang, at „over 60 Kunstnere have tegnet sig — et glædeligt Beviis paa, hvor megen Begeistring det store National-Anliggende vækker i Konstens Rige hos os!“

— Ved den sidste af de offentlige Maskerader, som i Stockholm gaves i Fastelavnstiden, tilbragte kun een Mæske sig Opmærksomhed; det var en Danseuse — en udmærket smuk Vormæske, som deltog i Anglaise og Dandsede paa Fjebre, nemlig en af Hr. Möllers stumme Damer i hans Borscabinet; Hr. Möller var selv hendes Cavaleer; hun var meget venlig og nikkede til hele Selskabet, men vilde ikke modtage Refraichissements. Til Slutningen lod hun sig bære ud i et Slags Palankin, lig en indisk Prindsesse.“

Ledige Embeder. — Sællinge og Hoyer Sogneskald i Ribe Stift 389 Rbd. — Vester-Nykirke og Faaborg Sogneskald i Ribe Stift 250 Rbd.

Det kongelige Theater. — I morgen (Onsdag) opføres: Lastrageren (første Gang).

Færdig fra Trykkeriet Tirsdag .Eftermiddag Kl. 5.

For dette Blad tegner man sig heri Staden paa Hjørnet af Abels og Gøthergsgade, Nr. 8 i Stuen, og i Provindserne paa alle kongelige Postcontoirer; Prisen er kvartaliter 2 Rbd. 48 s C. og L. for indenbys og 3 Rbd. 8 s Sølvs for udenbys Abonnenter.

Trykt, med Hurtigpresse, i det Hof'ske Officin, ved Carl C. Berner.